

ting ikke fungerer, selvfølgelig også leve op til det. Det forventer jeg også de gør, bl.a. på baggrund af den kritik, der er kommet fra Arbejdstilsynet, som godt nok stadig væk omhandler de voksne, men som også vil være til gavn for børnene.

Så spørger fru Line Barfod, om jeg mener, det er bedst, at børnene får lov at blive i den institution, de er i. Det mener jeg selvfølgelig, det er. Hvis man først er kommet i en daginstitution, er jeg sikker på, at det er rarest for det enkelte barn at blive hos de venner, barnet har der.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det hr. Villy Søvnal som ordfører.

Villy Søvnal (SF):

Debatten om bedre fysisk og psykisk miljø for børn i daginstitutioner har jo udviklet sig til en snart 2 timer lang debat. Det er fint nok, for på afgørende punkter er det faktisk en meget principiel debat, vi har.

Den ene hoveddebat drejer sig om, hvorvidt det koster penge at forbedre forholdene. Her synes jeg, at det var glædeligt, at socialministeren allerede fra starten af debatten gik ind og sagde, at det gør det. Det synes jeg var med til at klare debatten af i forhold til sådan de mere fantasifulde indlæg, som jeg synes specielt Venstres og Dansk Folkepartis ordførere stod for.

Venstres ordfører mener, at det her klarer vi ved, at folk må flytte sig, hvis de ikke er tilfredse. Det er et bemærkelsesværdigt syn på den offentlige sektor, at vi som regering, som offentlig myndighed ikke behøver at påtage os noget som helst ansvar for noget som helst, for hvis folk ikke er tilfredse med de tilbud, der gives, er det liberale tilbud, at så må folk flytte sig.

Dansk Folkepartis tilbud er, at der må prioriteres, og selvfølgelig må man det, når man er med til at føre en offentlig økonomi, der er så stram, at der bliver sparet på samtlige områder.

Så lige en enkelt bemærkning om den stramme økonomi. Sidste år mistede daginstitutionsområdet samlet 0,5 mia. kr. Det er simpelt hen ikke rigtigt, at det er en konsekvens af et faldene børnetal eller sådan noget, for så havde man jo ikke været nødt til at indskrænke åbningstidene og nednormere og samtidig hæve priserne for de tilbud, der er.

Den stramme økonomi ser desværre ud til fremover at blive endnu strammere, og det vil sige, at de nedskæringer, vi har set på daginstitutionsområdet, fremover vil blive endnu værre

end dem, vi så sidste efterår. Og så er det jo, synes jeg, utrolig fint, at beslutningsforslaget rejser debatten om noget, som bliver overset i en situation, hvor man i den grad tager et jerngreb om den offentlige sektor, nemlig spørgsmålet om det fysiske og psykiske miljø.

Det er jo noget af det, som kommer sidst i rækken, når man står og skal tage stilling til at afskedige hjemmehjælpere i stort tal, lukke daginstitutioner, give dårligere tilbud i daginstitutioner; det er klart, at det her er noget, der kommer sidst på dagsordenen, når man sidder med den her sag rundt om i kommunalbestyrelserne. Netop derfor er det jo ikke alene vigtigt, det er oven i købet meget aktuelt, at vi behandler det her forslag om bedre psykisk og fysisk miljø for børn.

Kl. 12.15

Det er jo rigtigt, at alle ordførere holder en ordførertale om, at det skal være godt for børn. Jeg tror også, at det er svært at trænge igennem i grupperne med det modsatte. Men det er jo i virkeligheden ikke den type festtaler, der er afgørende. Det afgørende er jo, når den udtrykte velvilje skal omsættes mere kontant; så er det jo, om man så må sige, at fårene skilles fra bukkene, og det er så også det, der sker i debatten i dag.

Det, der er vigtigt, og som beslutningsforslaget rejser en debat om, er børns udeforhold – leg, plads, oplevelsesmuligheder osv. – i daginstitutioner, hvor børn jo tilbringer ganske mange timer, og det er indeforhold med hensyn til støj, plads, indeklima osv. Og så synes jeg også, at et af forslagens gode sider er, at det konsekvent tager børnevinklen i denne her debat.

Som det tidligere er påpeget, står vi i dag, fordi der er færre børn, med en enestående mulighed for at bruge situationen til at lave forbedringer i forhold til 1990'erne, hvor stadig flere børn blev puttet ind, da vi havde mange på venteliste. Derfor er der også brug for at vende tilbage til en situation, hvor børnene får den plads, de faktisk engang havde.

Jeg er spændt på, når ministeren skal op og svare til slut, om ministeren vil sige, at det her ligger hende så meget på hjerte, at når regeringen om kort tid tager fat på forhandlingerne med kommunerne om den kommunale økonomi, vil hun se det som en af sine vigtige opgaver at sikre, at det også bliver omsat i mere kontant velvilje. Ministeren har jo som minister netop en enestående mulighed for at handle, og ministeren har erkendt, i modsætning til ordførerne fra Venstre og Dansk Folkeparti, at der er en økono-